

POSTMODERNISTINĖ IR KLASIKINĖ DRAMA

Santrauka

Šiame straipsnyje yra analizuojamos trys per pastarąjį dešimtmetį parašytos skirtingos latvių pjesės: Māra Zalīte drama 'Margarēta', pirmasis Ingos Ābele'ės pjesės 'Tumsūs elniai' (Tumšie brieži) variants ir Rūtos Mežavilka'os 'Stiprus šiaurės vakarų vējas' (Stiprs ziemeļrietumu vējš).

Šie kūriniai turi keletą jiems būdingų bendrų bruožu. Pirmiausia, visose pjesēs vyrauja paauglių ir suaugusiųjų pasaulių susidūrimas, reiškiantis abstraktesnį dviejų realybių konfliktą ir jo apmąstymus. Antra, visose pjesēs vaizduojama ribinė situacija tiek laiko, tiek erdvės atžvilgiu. Trečia, jose dominuoja interpretavimo subjektyvusis požiūris.

Šios pjesės taip pat gali būti interpretuojamos literatūros istorijos požiūriu. Jos atitinkamai atspindi tris skirtingas kryptis, labai svarbias 20-to amžiaus pradžioje: filosofinę, natūralistinę ir simbolistinę dramą.